

ZOHORSKÉ OZVENY

3/95

Časopis o nás,
od nás, pre nás.

ZDARMA

OZVENY O KANALIZÁCIÍ

Ako sa môžete v príspevku „Ozveny z radnice“ dočítať, obecné zastupiteľstvo odsúhlasilo stanovisko odbornej komisie a v našej obci sa začne, konečne, budovať kanalizácia a čistička odpadných vôd – ČOV.

Pre tých, ktorí sledujú verejný život u nás v Zohore, sa môže zdať, že je to nečakané rozhodnutie. Veď sa donedávna o realizácii tejto veľkej akcie a investície veľmi nehovorilo. Myslíme si, že je to veľký krok vpred a našej pani starostke treba poďakovať, že dala do pohybu túto vleklú záležitosť. Budovanie ČOV a kanalizácie sa u nás plánovalo už dávnejšie, ale ku realizácii vždy niečo chýbalo. Boli hotové kompletne štúdie, plány, stavebné povolenie. Veľa vecí sa dá aj dnes využiť, napr. predĺžené platné stavebné povolenie, niektoré veci sa museli zásadne zmeniť. Hlavne zmena technológie a výber novej lokality pre ČOV sú závažné skutočnosti, ktoré môžu vyvolať u našich občanov veľa diskusií.

Nová lokalita, kde sa bude stavať objekt ČOV je rozostavené a nedokončené kúpalisko za ihriskom. Je to najnižšie po-

ložené miesto v Zohore a vhodne sa využije aj to, že zmizne jedna 'okrasa' Zohora. Prísne kritéria výberu technológie ČOV jednak zo strany obce ako aj Úradu životného prostredia Stupava (ÚŽP) by mali byť garanciou, že nová technológia skutočne bude po všetkých stránkach vyhovujúca. Spornou by sa mohla stať skutočnosť, že ČOV bude budovaná neďaleko obytných domov a obyvatelia týchto domov sa budú poprávu pýtať „nebude nám to tu zapáchať?“. Túto, ale aj iné hygienické otázky a odborné kritéria kládli výberová komisia a ÚŽP na realizátorov technológie – HYDROTECH a. s. Bratislava. Verte, že bez odbornej garancie a zaručenia všetkých hygienických požiadaviek, by nám ÚŽP túto stavbu nepovolil a ani poslanci by ju neboli odhlasovali.

Stavbu budú realizovať Vodohospodárske stavby v celkovom náklade 47,4 mil. Sk a plánovaná doba realizácie je 18 mesiacov na kanalizáciu a 6 mesiacov na ČOV. Nič by už nemalo brániť tomu, aby aj u nás vznikol podobný objekt ako je v Lozorne, o ktorom by ľudia neznali pomerov nepovedali, že je to ČOV, skôr horáreň. ČOV v Lozorne je veľmi podobná tej,

ktorá sa bude realizovať aj u nás. Každý z nás sa tam môže ísť presvedčiť, ako taká moderná ČOV vyzerá. (mac)

OZVEVY VYHLASUJÚ DOBROČINNÚ ZBIERKU HRAČIEK !!!

Zohorské ozveny v spolupráci s Jednotou dôchodcov v Zohore a ZŠ Zohor si dovoľujú ohlásiť a zorganizovať DOBROČINNÚ ZBIERKU HRAČIEK pre deti z detských domovov a internátnych škôl.

Zbierka sa uskutoční dňa 25. 6. 1995 v rámci slávnostnej školskej akadémie ku koncu školského roka. V kultúrnom dome bude vyhradený jeden box, kde členovia Jednoty dôchodcov budú preberať a zhromažďovať darované hračky.

Darovať môžete aj peniaze – Zohorské ozveny venujú 400 Sk, ktoré sme vyzberali od zohorských podnikateľov, obchodníkov.

Veríme, že aj v dnešných, nie ľahkých časoch, sa najdu v Zohore deti, ľudia, rodiny, ktoré darujú čo i len malú obkukanú a obohratú hračku, alebo malý finančný obnos. Pomôžme tak deťom bez domova, ktorým niekedy pomôže aj to, že na nich niekto myslí a obdarí ich darčekom.

O priebehu a výsledku tejto dobročinnnej akcie, ako aj o tom, komu bola naša zbierka doručená, Vás budeme informovať v ďalšom čísle Zohorských ozvien.

OZVENY Z RADNICE

Z uznesenia OZa č. 5 z 26. 5. 1995

Obecné zastupiteľstvo Zohor:

A. Berie na vedomie:

1. Informáciu starostky o plnení uznesení OZa a R-OZa

2. Informáciu o zmluve o dielo na vykonanie geodetických prác pre ČOV a kanalizáciu.

3. Žiadosť p. Brauneckera Jozefa o vzdanie sa člena R-OZa

4. Informáciu NsP Malacky o finančnú dotáciu

B. Schvaľuje:

4. Finančnú čiastku 3000.- Sk pre SZOPK Malacky na vybudovanie náučného chodníka Devínske Jazero

5. Pozastavenie činnosti OP k 1.6.1995 z dôvodu nenaplnenia stavov členov polície a neefektívnej práce, na dobu neurčitú

6. Žiadosť p. Mifkoviča Vladimíra a Pavla o ekonomický prenájom bývalého klubu mládeže po dobu trvania prenájmu KD

7. Dotáciu vo výške 12 000 Sk na letné výtvarno-dramatické sústredenie detí pod vedením p. Zálesňákovej

8. p. Cabadajovú za členku R-OZ

9. Výsledky užšieho výberového konania odbornej komisie na stavbu ČOV a kanalizácia, inžiniering Ing. Löflerovej a konzultantku hospodárskych zmlúv JUDr. Michalovičovou

10. Ekonomický prenájom domu smútku na 1 rok pre p. Hlaváča

11. Odpredaj parc. č. 598/1 a 598/2 o výmere 144 m² v súlade s prijatým obecným nariadením

C. Zamietá:

1. Žiadosť p. Hubku Augustína na odpredaj obytného domu na Tichej ulici č. 1

E. Ruší:

1. Zmluvu o prenájme Klubu mládeže – uzn. č. 1/93 z 5. 2. 1993

Vážení poslanci, vážené poslankyne,

navrhujeme a predkladáme na schválenie Obecnému zastupiteľstvu
udelenie titulu

„ČESTNÝ OBČAN obce Zohor“

ThDr. a PhDr. Jánovi Rybárovi.

Dr. Ján Rybár bol kňazom v našej obci osemnásť rokov.
Tých osemnásť rokov spadá do najťažšieho obdobia pre pravé kresťanské hodnoty.
V týchto ťažkých rokoch bolo oproti súčasnosti neporovnateľne ťažšie udržať,
štríť a v konkrétnom živote presadzovať kresťanské a filozofické poslanie.
Jeho snaha a spôsob, založený na láske k človeku,
na zásadách krásnej spoločnosti a ľudskosti,
ho aj dnes, keď sa cirkev riadi svojou vlastnou hierarchiou,
radí medzi osoby výnimočné a vzácne.
Za túto jeho obetavú prácu plnú ľudskosti a lásky
mu navrhujeme udeliť titul
„Čestný občan obce Zohor“
ako vďaku a úctu obyvateľov Zohora.

Ján Hladík

Ing. Ivan Mackovič

V Zohore dňa 21. mája 1995

Tento návrh netreba ďalej rozvádzať – hovorí sám za seba – len jedno treba dodať, že návrh bol na pléne OZa 26. 5. 1995 prijatý.

Samotný akt udelenia „Čestného občianstva“ vdp. Jánovi Rybárovi sa bude konať 24. júna 1995 o 16. h. na OÚ v Zohore za prítomnosti čestných hostí z cirkvi aj civilného života. Po slávnostnom akte bude v.d.p. Ján Rybár slúžiť svätú omšu v rím-

sko-katolíckom kostole sv. Margity v Zohore.

Na záver si vás dovoľujeme pozvať na túto slávnostnú udalosť, zablahoželať a pozdraviť sa s vdp. Jánom Rybárom, ktorý k našej obci neodmysliteľne patrí.

navrhovatelia

P.S.

Zároveň s týmto návrhom bol podaný návrh na udelenie čestného občianstva aj Albinovi Brunovskému, ktorému venujeme priestor v budúcom čísle.

OZVENY O ŠKOLE

Hurá prázdniny!!!

Toto zvolanie nám všetkým, čo máme niečo spoločné so školou, našepkáva mesiac jún. Prv, ako sa toto zvolanie vyplní, musíme prežiť všetky radosti i starosti tohoto mesiaca. Či už tie príjemné, ako je oslava Dňa detí, alebo pre niekoho menej príjemné, a to je klasifikácia.

Tento rok sme oslávili Deň detí inak ako po iné roky. Deti nešli na výlety do prírody, ale o zábavné predpoludnie sa im postarali žiaci ZUŠ (Základnej umeleckej školy) z Malaciek pod vedením p. Zálesňákovej Oľgy a hudobná skupina Vega. Žiaci zo ZUŠ sa deťom predstavili dvomi divadelnými predstaveniami, pásmom súťaží a skupina Vega zaspievala časť svojho repertoáru. Podľa reakcie obecnstva sa vystúpenie páčilo.

Vďaka Obecnému úradu v Zohore si žiaci na Deň detí i zamaškrtili a pani kuchárky im zas pripravili dobrý obed. V ďalších dňoch začali jednotlivé triedy chodiť na výlety – cieľom bola nielen blízka Bratislava, ale i Trnava, Banská Štiavnica, Modra, Nitra i Poľný Kesov. Tu poznávali krásy našej vlasti, nové mestá, našu históriu i našu budúcnosť. Keďže naša škola je zapojená do projektu „Zdravie podporujúce školy“, uskutočnime besedu s pracovníčkami Obvodného úradu Životného prostredia zo Stupavy. Témami besedy bude: ochrana vtáctva v lokalite Záhorie a odpadové hospodárstvo.

V júni však čaká žiakov i čas skúšania, písomných prác a záverečného hodnotenia. Ôsmakov, po ukončení prijímacích skúšok na stredné školy, čaká záverečné hodnotenie a ich rozlúčkový večierok, na ktorý sa

určite všetci tešia. Uskutoční sa 23. júna 1995 o 20. hodine v Kultúrnom centre v Zohore. Na záver školského roku 1994 – 95 sa uskutoční „Slávnostná akadémia“, na ktorej žiaci našej školy predstavia výsledky svojej celoročnej ráce. Predstavia sa však nielen vystúpeniami, ale i ukážkami svojich prác (výtvarné, technické, ručné, písomné). Na tejto akadémii Zohorské ozveny v spolupráci s Jednotou dôchodcov a našou školou by zároveň chceli uskutočniť jednu charitatívnu akciu – verejnú zbierku hračiek pre deti z Detských domovov na Slovensku. Akadémia i zbierka hračiek sa uskutoční v nedeľu 25. júna 1995 o 17. hodine v Kultúrnom centre v Zohore.

Srdečne Vás pozývame na túto akadémiu, prídte sa pozrieť na prácu detí a učiteľov Základnej školy v Zohore a zároveň darujte hračku a urobte radosť z tohto činu sebe i druhému.

Vopred Vám ďakujeme a srdečne Vás všetkých pozývame v nedeľu 25. júna 1995 o 17. h. do Kultúrneho centra na rozlúčku so školským rokom 1994 – 95.

Tatiana Masarovičová, riad. ZŠ

OZVENY O KULTÚRE v Zohore

V oblasti kultúry sa toho v Zohore veľa nerobí, hovoria jední. Druhí nehovoria, ale radšej konajú, niekedy aj za cenu, že sa im nedostane patričného ocenenia, skôr naopak. Všetkým sa ale nedá vyhovieť, najmä v Zohore. Preto vítame každý druh kultúrnej aktivity a radi o nej v Ozvenách napíšeme.

28. 5. 1995 – predstavenie zohorských detí pre mamičky....

Milé mamičky, prijmite pozvanie na kultúrne posedenie...

Takto znelo pozvanie pre všetky matky v obci. Síce 28.5.1995 bol termín prešlý podľa kalendára, ale o to srdečnejší, pretože mamičkám k sviatku pripravili program detí. Od najmenších škôlkárov po dospelých.

Mohli ste si vypočuť ľudové piesne, básne, pozrieť divadielko a občerstviť sa pri melódiach detskej hudobnej skupiny VEGA. Celá kultúrna akcia sa odohrala pod patronátom Obecného úradu v Zohore.

Slovo mama sa veľmi ľahko povie a aj využíva. Málokto matka pomýšľa na to, či deti jej raz budú vďačné za všetko, čo pre nich urobila, či si to ocení aj jej manžel a celá spoločnosť. Viem ako ťažko sa narobili naše babičky, mamy a predsa si museli nájsť čas na nás - svoje deti s láskou nás pridávali, balili do plienok, karhali za detskú neposlušnosť a viedli cestičkou na prah dospelosti.

Dovoľte mi poďakovať sa touto cestou za všetkých, ktorí to doteraz nestihli.

Milan Rúfus

Plachá modlitba za mamkino srdce

Keby som videla
i v najskrytejšom sničku,
kde na zemi je tolko dobrých slov,
zložila by som z nich modlitbu za mamičku

Ved' ona sama je už modlitbou.

Jej pohladenie,
jej úsmev i jej vráska,

sú ako modlitba, čo do nej vložil Boh.

Mama je láska.

Lebo aj Boh je láska.

Pusto by sa nám žilo bez tých dvoch.

„Kde som ju videl, odkiaľ sme si známi?“

usmial sa Stvoriteľ,

keď stvoril srdce mamy.

A vedel dobre, že nemôže byť iné.

Pretože raz aj On

jej zverí svojho Syna.

29. 5. 1995 Predsedníčka Jednoty dôchodcov v Zohore pani Mackovičová zorganizovala návštevu divadelného predstavenia Radošinskeho naivného divadla „Lá-ska-nie“. Podľa ohlasov zúčastnených na tomto kultúrnom podujatí (40 účastníkov), sa táto akcia vydarila a oplatila sa námaha so zaobstarávaním väčšieho počtu vstupeniek v predpredaji, čo je dnes na „Radošincoch“ nemalý problém.

„Zohorská kultúra“ na medzinárodnom poli

Kto prejavuje o kultúru záujem a dokáže sa v dnešnej spleti rôznych aj „**takzvaných**“ kultúrnych akcií orientovať a vybrať si z hodnôt, ktoré mu spriemnia chvíle a pozdvihnú ducha, vie, aké je dnes ťažké robiť niečo pre iných ľudí. Sme ľudia rôznych pováh a názorov, orientovaní smerom do vlastného vnútra, kde nie je priestor pre iných. Zakukľujeme sa do vlastnej ulity. Zrušili sa hranice – drôty medzi štátmi, ktorými si teraz ohraničujeme vlastný duševný i komunika-

tívny priestor. Ale my už sme takí. Voláme po niečom, ktoré keď sa uskutoční (*vždy len ľuďmi, ktorí nie sú schovaní pod vlastnou ulitou*), zrazu to nie je vyhovujúce, dobré, prospešné, zrazu je to slabé, zlé a pod. (tvrdia väčšinou tí, čo vystrčia hlavy spod ulity len za účelom kritizovania a hneď sa opäť stiahnu a vyčkávajú na nové podnety, na kritiku).

Touto úvahou chcem podnieť dobré jadro, ktoré je v každom z nás, aby sme si každý sám prehodnotili rebríček hodnôt tak, aby sme si pri každom opustení vlastnej ulity, pri každom kontakte s iným človekom uvedomili, že ak chceme, aby si iní vážili nás, musíme najskôr my sami prejavovať úctu k druhému a záujem o jeho prácu, hlavne keď je určená nielen jemu samému, ale aj nám ostatným.

Cítim potrebu napísať tieto riadky, ktorých pravý zmysel bude treba uplatňovať na prístupe k spoločným akciám, konaných v spolupráci s radnicou v Marchegg a inými subjektami z dolného Rakúska. Pre Zohor sa črtajú veľmi zaujímavé, atraktívne projekty, ktoré sú v súčasnosti predmetom jednania „Záhorie managementu“ s rakúskymi partnermi (o tom nabadúce) a kde sa bez opísaných kladných postojov k svojmu okoliu nezaobídeme.

Rámcový plán akcií (s oficiálnou účasťou jednej alebo druhej strany) **Marchegg – Zohor** na nasledovné obdobie, ktorý bude s našimi priateľmi v Marchegg prejednaný tento týždeň:

september

- Marcheggský deň v Zohore
- rockfestival v Marchegg, kapela: DEDICATION Bratislava – výber najlepších bratislavských muzikantov – Peter „Peci“ Uher-

čík (gítara), Braňo Černák (spev) a ďalší. Kapela Dedication hrala ako predkapela na koncerte Chuck Berryho (zabezpečuje Dano Mikletič a Ján Hladík).

október 1995

– Spoločná výstava slovenských a rakúskych umelcov (Malacky, Senica, Marchegg, v spolupráci Záhorie management - Ján Hladík, Marchfeldforum - Gottfried Laf Wurm a Weinviertelmanagement)

november 1995

– Celoslovenské stretnutie dôchodcov – Jednota dôchodcov Slovenska (s účasťou hostí z Rakúska)

december 1995

IV. Vianočný koncert cirkevného miešaného zboru GLÓRIA zo Zohoru, ktorý sa bude tento rok konať 16. 12. 1995 v kostole v Marianke (zabezpečuje Dano Mikletič a Ján Hladík)

marec 1996

– Spoločná výstava rakúskych a slovenských rybárov pod názvom „Najväčšie úlovky z Moravy“ (Radnica v Marchegg a Záhorie management - Ján Hladík)

apríl 1996

– výstava výtvarných prác slovenských detí s tematikou bociana (Marchegg, zabezpečuje Ján Hladík)

máj 1996

– Autorská výstava Jána Hladíka pod názvom „Ľavý breh Moravy v štyroch ročných obdobiach“ (Radnica Marchegg)

jún 1996

– Sviatok letného slnovratu – oslava na brehu Moravy.

V nasledujúcom čísle vás oboznámime s ďalšími možnými akciami na úrovni medzinárodnej spolupráce.

spracoval Ján Hladík

OZVENY O „HUBOČINE“

V dnešnom čísle „Ozvien“ sme už spomínali ČOV, ktorá sa bude budovať v priestoroch za požiarňou zbrojnicou, na nedokončenom objekte kúpaliska. Požiadali sme pani A.Havlíkovú, aby načrela do svojich pamätí a zaspomínala si na túto lokalitu obce.

„V týchto miestach bola ešte pred pár rokmi 'Hubočina'. Vtekal do nej potôčik, ktorý pritekal od Krivej ulice cez dvory za Partlovcami cez Páleníkových záhradku, kde sa voda viackrát vyliala. Preto aj v záhradke smerom ku ceste bola postavená socha sv. Jána Nepomuckého, ktorú zlí ľudia viackrát zvalili a tak sochu nakoniec zrušili. Potôčik pokračoval cez cestu pri bývalom transformátore.

„Hubočina“ bola užitočná a rôzne využívaná. Rybári tu chovali ryby a pomocou sietí ich vyťahovali a predávali ľuďom. Zohorskí roľníci, asi okolo roku 1900, pestovali ľan, ktorý močili v otičkách v „Hubočine“. Každý si zatĺkol drevený kolík na brehu, kde si otičky uviazal, aby ho voda neodniesla. Na kolík napísali meno a deti chodili svoj ľan strážiť. Keď roľníci predávali na zeleno cesnak, prišli koňmi k „Hubočine“, každú otičku dali medzi kolená, šuchali ju vo vode a nabielo oprali.

„Hubočina“ bola cez leto využívaná aj ako kúpalisko pre deti, ale kúpali sa tam aj husi. Preto sa deti chodili radšej kúpať na riekú Grabu, kde bola voda čistejšia.

V zime bolo na „Hubočine“ najväčšie klzisko, menšie bolo v Izákovej uličke (Kováčska). Zimy bývali kedysi dlhšie a tuhšie a deťom ostávalo viacej času na zimné radovánky. Korčule mal málokto, deti sa najmä kĺzali. Chlapci mali na jednej nohe špa-

gátom pripevnený 'šličung' alebo to skúšali aj na polienku. Keď bola Morava vyliala až po kaplnku sv.Jána a voda zamrzla, učitelia zobrali žiakov kĺzať sa až na Nový svet pri Marcheggu. Keď dobre zamrzlo, nechal si Vendelín Bertovič a ďalší hostinskí vozíť ľad z „Hubočiny“ do ľadovne. Najprv sa narúbali okenice z ľadu, potom ich hákmi priťahli ku kraju, naložili na voz a odviezli do ľadovne. Ľad potrebovali, aby mali studené pivo alebo keď niekto musel súrne zabiť statok, tak si mäso zanesol do ľadovne. Tiež keď cez leto niekto zomrel, dávali ľad pod mŕtveho. V tých rokoch neboli v domácnostiach chladničky a mrazničky a nebol ešte dom smútku pre zosnulých.”

(spracoval MAC)

OZVENY INFORMUJÚ O ZBIERKE NA KRÍŽE

V minulom čísle Zohorských ozvien sme zverejnili výzvu pani Havlíkovej na podporu obnovy zohorských poľných krížov.

Boli sme zvedaví:

„AKO OBČANIA TÚTO VÝZVU PRIJALI?“

A. H.

„Priznám sa, že so strachom som prosila o pomoc pri oprave krížov, lebo tých zbierok je neúrekom. Zohorania ale ukázali, že nie sú takí zlí ľudia ako sa niektorí o nich domnievajú a záleží im na opravách starých pamiatok.“

„KOEKO PEŇAZÍ SA NAZBIERALO?“

A. H.

„Zbierka stále trvá, ľudia mi stále prie-

bežne nosia peniaze a každého si poznám. K 20—temu týždňu sa spolu nazbieralo 11 640 Sk. Zo zbierky na opravu kaplnky sv. Jána zostalo 740 SK. Na svatbe Františka Havlíka si kuchárky vybrali 1.230 Sk, ktoré obetovali na opravu krížov. Jedna rodina darovala 1.000 Sk, dve rodiny po 500 Sk, ďalšia 300 Sk, ostatní občania darovali od 20 po 200 Sk. Za nazbierané peniaze vyslovujem Pán Boh zaplať.”

P.S.

„ČO SA VŠETKO PODARILO OPRAVIŤ?”

A. H.

„Opravilo sa 6 krížov a pri pomníku padlých vojakov som dala urobiť dva lampáše, ktoré tam asi 10 rokov chýbali. Ešte nie je dokončený Pancových kríž a Lozorský, kde mám pripravené 2 obrázky Panny Márie, ktoré dám zasklíť do výklenkov. Keďže ostávajú peniaze a ľudia stále ešte nosia na opravu, bude sa pokračovať v opravách ďalej. V pláne mám pomník padlých vojakov, ďalej by som chcela dať urobiť ohrádku okolo sv. Jozefa pri hostinci U Kratochvíla.”

„LUDIA POMÁHAJÚ NIELEN FINANČNE A ČO OBECNÉ ZASTUPITEĽSTVO?”

A. H.

„Ľudia i pani starostka obce mi idú v ústrety aj brigádnicky. Pani starostka poskytla brigádnikom na kríž pri Lozorskej ceste i na Stranách pri Stupavskej poľnej ceste. Sľúbila, že ku všetkým krížom dá priviesť zem, aby sa tam mohli vysadiť kvety. Na úprave okolo krížov sa zúčastnili Nikodém Jurových, Jozef Jurkovič, Jožko Sabol, Ján Šťastný, Milka Hubeková ai.”

„KAŽDÝ KRÍŽ MÁ SVOJU HISTÓRIU A LEGENDU, MÔŽETE NÁM NIEKTORÉ PO-ROZPRÁVAŤ?”

A. H.

Pancových kríž:

Jedného dňa išli Matúš Matlovič orať v poli svoje pole. Išiel mimo nejaký chlap a vidí, že voly chodia okolo pluha. Keď sa vracal naspäť, voly stále pomaly obchádzali pluh. Išiel bližšie a vidí, že Matúš sú na pluhu mŕtvy. A tak ich žena Františka dala na tom mieste ku cti a sláve Božej postaviť kríž v roku 1928. Ešte si niektorí pamätajú vysviacku, lebo deti boli pri prvom svätom prijímaní a ako družičky išli v procesii.

Šuškových kríž na Stranách:

Kedysi chodili vandráci. Jeden išiel mimo kríža a uderil do Krista a odrazil mu ruku. Do roka sám o ruku prišiel.

Kríž na Bratislavskej ceste:

Keď ešte mali roľníci pole a lúky, vracal sa furman z Jablonového s fúrou sena od rieky Moravy. Poľné cesty boli vtedy plné jám a kolají a stalo sa, že pri tomto kríži fúru sena vykotil. Zobral sekeru a uderil od jedu do kríža až Kristovi vytriskla z boku krv a Panna Mária zdvihla k nebu hlavu. Tento sedliak išiel po určitom čase robiť drevo do hôr pri Jablonovom. Nešťastnou náhodou si zaťal sekerou na to isté miesto, kde urobil ranu Kristovi. Našli ho v hore vykrvácaného a mŕtveho. Z toho si berieme príklad, že máme mať úctu ku krížom a svätým, aby sme zneuctením nedopadli takto aj my.”

(S pani Havlíkovou sa zhováral MAC)

P.S.

K 24—temu týždňu sa vyzbieralo 14 000 Sk.

OZVENY O POTÔČIKOCH V OKOLÍ

Pravidelní čitatelia „Ozvien“ si isto spomenú na článok „ZOHORSKÝ CINTORÍN“ z čísla 4/94, kde sme okrem iného kritizovali stav spodných vôd na našom cintoríne. Ozvali sa aj ďalší občania Zohora a spoločná kritika padla na Obecnom úrade Zohor na plodnú pôdu. Pracovníci Povodia Dunaja s pracovníkmi nášho Obecného úradu Zohor si spoločne prezreli stav potokov za kostolom a v lete by sa malo uskutočniť rozsiahlejšie prečistenie potokov. Malo by to, dúfajme, prispieť aj k zníženiu hladiny spodnej vody na cintoríne. Spýtali sme sa pani Havlíkovej, čo si ona pamätá a má poznačené o potokoch a potôčikoch v našom okolí.

„Najväčšou riekou v našom okolí je rieka MORAVA. Jej prítokmi sú (okrem iných) RUDÁVKA a donedávna i GRABA, teraz MALINA. Za prudkých dažďov na jar a pri rozpúšťaní snehu v Alpách a v Jeseníkoch sa Morava každoročne vylievala a zaplavovala aj časť zohorského chotára. Dokonca sa voda dostávala až do Zohoru – na Dolnom konci. Tak v minulosti vznikali aj jazerá v okolí – CENTÚZ, RUDÁVKA, KAKVICA, OBLÁS, MOČIDLO, LÁBSKE JAZERO, SVIŇSKÁ JAMA, JAZERKO ai.

Prvoradou úlohou bolo vyriešiť ochranu územia pred záplavami. Osobitnú úlohu v rozvoji vodného hospodárstva, najmä vo vzťahu k poľnohospodárstvu, mali založené vodohospodárske družstvá. Každý roľník musel platiť týmto družstvám určitý poplatok. Takéto vodohospodárske družstvo bolo aj v Zohore. Sídľilo tam, kde je teraz zdravotné stredisko a volalo sa NUPOD.

Na Šanci a Kanál mládeže sa robil za pr-

vej Slovenskej republiky a našlo si tu robotu veľa robotníkov.

Kanál Malinu kopali v rokoch 1942–1944 väčšinou židia, ale aj robotníci. Vtedy nebolo ani chleba, ani mydla, robotníci si brali ako celodennú stravu lekvárový chlieb. Starší ľudia hovorili, že kanál sa budoval o lekvári.

Stupavský potok pri Kremenici je súčasťou riečky Maliny. Majstrom na ňom bol Lieskovský z Lábu. Budovali ho aj zohorskí študenti, ktorí si privyrábali – Viktor Antal, Fero Lazar starší ai. Bolo to v roku 1942–43.

Keď sa založilo JRD, kone nestačili na náš veľký chotár, a ani traktory nemohli všade ísť do zamokrených polí. Celé Zákostolie, Strany, Nivky, Macošky, Matôšky, Kukly bolo treba odvodniť. To sa uskutočnilo za Róberta Piačku, ktorý bol v tom čase agronóm na JRD v Zohore. Odvodňovanie sa začalo robiť okolo roku 1960 a trvalo až do roku 1970. Medzi železnicou a lokalitou U Macejkú sa robilo v tom čase vedenie vysokého napätia. Boli tam nasadené ťažké mechanizmy, ktoré zapádali a jeden stožiar je tam dodnes zapadnutý. V týchto miestach pole nie je odvodnené dodnes.

Za železnicou boli kedysi močiare, podľa starších ľudí sa tam nedalo ani stúpiť. Čo si pamätám, od železnice až po Ukáčových kríž rástlo rákosie, ktoré sa nedalo vykosiť ani oraním ani okopávaním. Okolo Prdlavej studienky na Zákostolí a za železnicou sa tabuľky kopali len rýľom. V rokoch 1875 – 1900 sa kopali rýľom i Kukly, lebo kone tam zapádali. Až sami roľníci si vykopali hlbšie brázdy a nechali si medze, aby mala voda kam stekať.”

Spracoval Mackovič

OZVENY O CIRKEVNÝCH SVIATKOCH A UDALOSTIACH

– 13. mája sa uskutočnilo za účasti p. biskupa Hrušovského sväté birmovanie v kostole v Zohore za účasti aj iných cirkevných hostí,

– v nedeľu 11. júna sa uskutočnilo slávnostné Prvé sväté prijímanie

Všetkým birmujúcim a prvoprijímajúcim srdečne gratulujeme.

red.

OZVENY O POŽIARNIKOCH

Dobrovoľná požiarna ochrana v Zohore má 75 členov, z toho 34 žien. Od roku 1990 má naša organizácia družbu s požiarnikmi z Hannoveru - SRN. Pravidelne každý rok sa stretávame buď u nich alebo u nás. V tomto roku ich uvítame u nás od 17. 7. do 26. 7. 1995. Ubytovaní budú v materskej škôlke a budeme chodiť na výlety do okolia. Taktiež navštívime Vodné dielo Gabčíkovo a Bratislavský hrad. Nemecké deti prídu v zložení 12 chlapcov a dve dievčence, plus štyria vedúci. Naše družstvá sa zúčastnia súťaží v mesiaci jún v Lozorne a v Lábe na treťom ročníku memoriálu Dobiša Ondroviča – niekdajšieho člena požiarného zboru a obyvateľa Zohoru. Na týchto súťažiach sa zúčastnia družstvá žien a mužov.

V. Partl

OZVENY O KNIHÁCH

SMIECHOM POVEDAŤ PRAVDU

(Z novej knihy Dr. Jána Rybára)

● Chyby kráľov vyvolali revolúciu a chyby revolúcie ju aj ukončia.

● Prečo sa stala Ženeva sídlom spoločnosti národov?

Po prvej svetovej vojne sa politici hádali, ktoré mesto má byť sídlom Spoločnosti národov. Keď sa nemohli dohodnúť, poverili amerického prezidenta Wilsona, aby otázku rozriešil sám. Wilsonovi na tom nezáležalo, držal sa rady plukovníka Housa, ktorý bol jeho pravou rukou. House mal komorníka a ten mal milenkú v Ženeve, tak sa stala Ženeva sídlom spoločnosti národov.

● Klame pravdou.

Henrich IV. sa pýtal Spinolu, španielskeho politika, aké sú jeho plány v Holandsku, s ktorým bolo Španielsko vo vojnovom stave. Spinola vyložil svoje plány tak reálne a pravdivo, že sa jeho sprievodca zhrozil, že prezrádza protivníkovi štátne tajomstvo. A toto aj Spinolovi vytykal. On mu na to odpovedal:

– Myslíš, že mi to uverí? On sa bude riadiť opakom.

● Čo je to politika?

Túto otázku položil priateľ veľkému anglickému politikovi Baldwinovi. Politik na túto otázku odpovedal poviedkou:

Istý sultán mal sen, v ktorom sa mu snivalo, že mu vytrhali všetky zuby. Obrátil sa na poradcov, aby mu tento sen vyložili.

Poradcovia tento sen nevedeli alebo nechceli vyložiť, ale odkázali sultána na derviša, veľmi múdreho človeka, ktorý však nebol dobrým politikom. Keď mu sultán rozpovedal svoj sen, derviš zalomil rukami a povedal:

– Sultán, ty si najnešťastnejší človek na svete. Tento sen znamená, že stratíš všetky svoje deti.

Sultán sa na derviša nahneval, vytýkal mu, že jeho výklad je spiklenie proti rodine a celému štátu, derviša dal sťať. Dal si zavolať druhého derviša, ktorý bol múdry človek, ale bol aj dobrým politikom. Ten mu sen vyložil takto:

– Sultán, ty si najšťastnejší človek na svete. Alah ťa má tak rád, že prežiješ všetky svoje deti.

Tohto derviša sultán odmenil, hoci mu povedal to isté.

● Syn sa pýta otca:

– Otec, prečo ľudia zbroja, veď je jasné, že celý svet ide do katastrofy.

– Syn môj, – znela odpoveď, – to preto, že ľudia odpadli od Pána Boha, že neberú vážne božie prikázania, ktoré chránia všetkých ľudí, nehovoria pravdu, veria len sile, majú rešpekt len pred silou a klaňajú sa len sile. Preto zbroja a to vedie ľudstvo do katastrofy.

● Môže mladý súdruh kritizovať staršieho?

Rádio Jerevan:

– Môže, ale škoda mladého súdruha.

● – Tak, aký je ten váš nový riaditeľ?

– Opýtaj sa Viktora.

– Prečo práve Viktora.

– Lebo o týždeň odchádza do dôchodku.

● – Dcéra moja, akú to máš len frizúru, veď tvoje vlasy pripomínajú metlu.

– A čo je to metla, mama?

● – Čítal som, že šesťročný chlapec otrávi šesťčlennú rodinu.

– Nehovor. Ako sa to stalo?

– Zapol televízor.

● Pokrok v Amerike, pokrok technický je naozaj úžasný.

V horách Rocky Mountains sa objavil automat s nadpisom:

– Vhodte dva centy, uvidíte veľké prekvapenie.

Z okoloidúcich málokto odolal. Po vhodení dvoch centov sa objavila hlava dvoch revolverov a s nimi nový, ešte väčší nápis:

– Do koša pod automatom vhodte svoju peňaženku, šperky. Inak strelím.

● – Otec, čo mali ľudia, keď nemali televízor?

– Svätý pokoj.

● Keď zavádzali rozhlas do väznice, mnohí protestovali:

– Na to sme neboli odsúdení.

● Istá žena, ktorá viedla nemravný život, sa pozerala do zrkadla a sťažovala si, že dnes sa také zrkadlá nerobia ako kedysi.

● – Čo si to urobil, – spytuje sa zhrozená matka malého Petrika, ktorý rozobral nový televízor.

– Chcel som nájsť tetu hlásateľku a chcel som jej povedať, aby deťom rozprávala krajšie rozprávky.

Z novej knihy vydavateľstva Letra & Line:

Kahlil Gibran **POSOL**

MÚDROŠŤ A POLOVIČNÁ MÚDROŠŤ

Štyri žaby sedeli na tráme
plávajúcim pri brehu rieky

Zrazu ich zachytil prúd a pomaly ich unášal
Žaby sa tešili a boli udalosťou celkom zaujaté
pretože sa ešte nikdy neplavili

Do chvíli prehovorila prvá žaba a povedala:
„Toto je iste ten najporozuhodnejší trám
Hýbe sa akoby žil
Ešte nikto nikdy o takomto tráme nepočul.“

Potom prehovorila druhá žaba:
„Kdeže, priateľky, trám je taký istý ako iné trámy
a nehýbe sa
Je to rieka, čo tečie do mora a unáša nás.“

Tretia žaba povedala:
„Nehýbe sa ani trám ani rieka
Pohyb je v našom myslení
Pretože bez myšlienky niet pohybu.“
A tri žaby sa začali hádať o tom,
čo je v skutočnosti v pohybe
Hádka priberala na prudkosti
a hlasitosti ale dohodnúť sa nemohli

Potom sa obrátili na štvrtú žabu, čo doteraz len
pozorne načúvala, no zachovávala klud
Ostatné žaby sa spýtali na jej názor

Štvrtá žaba povedala:
„Každá z vás má pravdu a nikto sa nemýli
Pohyb je v tráme vo vode a tiež v našom myslení.“
Na to sa tri žaby hrozne rozhnivali, pretože žiadna
z nich nebola ochotná pripustiť
že im nepatrí celá pravda
a že tie ostatné dve sa tak celkom nemýlili

Potom sa stala zvláštna vec:
Tri žaby sa spojili a zhodili štvrtú žabu
z trámu do rieky.

BÁŠNICI

Štyria básnici sedeli
okolo nádoby s punčom
ktorá stála na stole

Prvý básnik povedal:
„Akoby som svojím tretím okom
uzrel vôňu tohto vína
vznášajúcu sa v priestore
ako mračno vtákov v čarovnom lese.“
Druhý básnik zdvihol hlavu a riekol:
„Svojím vnútorným uchom počujem
spievať mlhavé preludy vtákov
Melódia očarúva moje srdce tak
ako biela ruža uväzňuje včelu
medzi svojimi lupeňmi.“

Tretí básnik zavrel oči
vztyčil svoju ruku a povedal:
„Dotýkam sa ich rúk
citím ich krídla
ako dych spiacej vily
sa ľahko trú o moje prsty.“

Potom povstal štvrtý básnik
zdvihol čašu a povedal:
„Ách, priateľia!
Môj zrak, sluch i hmat
sú príliš tupé
Nevidím vôňu tohoto vína
nepočujem jeho pieseň
ani tlkot jeho krídiel necitím
Vnímam len a len víno samotné
A preto ho musím vypiť
aby sa moje zmysly zcitliveni
a pozdvihli ma
do vašich požehnaných výšok.“

A prikladajúc čašu k svojim perám
vypil ju do poslednej kvapky
Traja básnici naňho vydesene hľadeli
s otvorenými ústami
a v ich očiach bola žízňivá
no však celkom nelyrická nenávisť

ODCHODY VLAKOV					
Zo Zohoru do				Do Zohoru z	
Bratislava	Kutov	Zahorskej Vsi	Plaveckeho Mikulasa	Bratislava	Malaciek
04:50	04:19	04:42	05:40	03:55	04:38
05:23	05:26	05:33	07:53	04:58	05:06
05:33	06:20	06:28	09:26	05:55	05:20
05:46	07:37	07:52	13:08	07:08	05:33
06:16	09:24	09:27	15:16	08:56	06:03
06:25	13:07	12:05	16:34	12:38	06:13
07:06	13:33	13:09	17:30	13:08	06:52
07:51	14:17	15:45	18:35	13:48	07:38
12:03	15:12	15:43	22:28	14:36	11:50
13:00	15:43	16:35	XXXX	15:18	12:47
15:12	16:11	17:29		15:46	14:59
16:03	16:31	18:34	"O Z V E N Y"	16:02	15:51
16:57	17:18	20:10		16:47	16:40
18:32	18:32	22:30		18:00	18:18
20:04	20:08	ZDARMA		19:40	19:51
21:03	22:26	ZDARMA		21:58	20:50
22:12	23:30	ZDARMA	XXXX	23:04	22:00
Chodi v pracovne dni			Chodi cez vikend		

Plati do 01.06. 1996